

УДК 331.452+614.845

Снігуров В.А., студент групи ЦБ-22мн, факультет ЦІтаЕ

Науковий керівник: **Налисько М.М.**, д.т.н., проф. кафедри ОПЦтаТБ

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ З ВИРОБНИЧОЇ БЕЗПЕКИ ГАЗОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Методологія створення комфортних та безпечних умов праці на підприємствах базується на виконанні двох основних принципів, які сформульовані у провідних європейських та світових стандартах та рекомендаціях щодо впровадження та функціонування систем менеджменту професійної безпеки і здоров'я. В узагальненому вигляді ці принципи можна сформулювати так [1]:

1. Ідентифікація всіх можливих небезпек та ризиків;
2. Усунення, а за неможливості, мінімізація ідентифікованих ризиків.

Найбільш складним і відповідальним кроком, який саме й забезпечує можливість здійснення менеджменту та подальшу його ефективність, є процес оцінки професійних ризиків.

Складність процесу оцінки полягає в тому, що виконавцю (групі виконавців) необхідно найбільш точно визначити імовірність стану дослідної системи та її складових елементів на всіх стадіях життєвого циклу у той чи інший період часу (за крок) в умовах існування певної невизначеності [1].

Рис. 1. Сценарій виникнення та розвитку аварії

Аналіз методичних підходів до оцінки ризику, наведених у різних джерелах, показує, що процедура попереднього аналізу практично у всіх та сама, складається з наступних етапів:

- визначення у першому наближенні меж предметної області об'єктів дослідження, котрим необхідно підібрати відповідну методикку оцінки риска;
- збирання всіх видів документів, що визначають потенційну небезпеку обраних об'єктів;
- збір статистичних даних про нещасні випадки, пригоди та аварії, що належать до обраних об'єктів;

- проведення аналізу документів, зібраних за результатами досліджень та статистичних даних;

- ідентифікація всіх видів потенційних небезпек, притаманних обраних об'єктів, котрим оцінюється ризик;

- формування списку потенційних небезпек для певних об'єктів.

Результатом ідентифікації небезпек є:

- перелік небажаних подій;

- опис джерел небезпеки, факторів ризику, умов виникнення та розвитку небажаних подій (наприклад, сценаріїв можливих аварій);

- попередні оцінки небезпеки та ризику.

Визначення відносного рангу ризиків у випадку здійснюється по показником рівня ризику, розраховується як сума бальних оцінок ймовірності та тяжкості наслідків реалізації ризику. Відносний ранг надається кожному ризику.

Ризики за значимістю їхнього рівня поділяються на критичні I рівня, критичні II рівня, суттєві, малоістотні та несуттєві. Критичні та суттєві ризики утворюють групу ключових ризиків. Значимість рівня ризику необхідно визначати відповідно до табл. 1.

Таблиця 1 - Значимість рівня ризику

Рівень ризику	Відносний ранг ризику (бал)	Відносний ранг ризику (колір)	Найменування значимості рівня ризику
Критичний I рівня	9–10		Критичний
Критичний II рівня	8		
Істотний	5–7		Істотний
Малоістотний	4		Неістотний
Неістотний	2–3		

При ідентифікації небезпек було розглянуто: а) технологічні процеси та їх параметри; б) наявність та працездатність систем забезпечення безпеки технологічного процесу; в) обладнання, інструменти і пристосування; г) фактичний технічний стан обладнання та інструменту, своєчасність та якість проведення його технічного обслуговування; д) відповідність наявного обладнання проектним рішенням; е) загальногосподарські роботи; ж) роботи, виконувані при локалізації і ліквідації аварійних ситуацій; і) небезпечні речовини (матеріали, реагенти і тощо); к) діяльність всього персоналу, має доступ до робітнику місцю, включаючи працівників підрядників (постачальників) та відвідувачів; л) наявність у персоналу практичних навичок по діям в випадку виникнення аварії, пожежі.

ЛІТЕРАТУРА

1. ISO 45001:2018 Системи менеджменту охорони здоров'я та забезпечення безпеки праці. Вимоги та посібник щодо їх застосування (Occupational health and safety management systems. Requirement with guidance for use). – 62 с.